

Şiir Kokar Bu Sokaklar

– mihrimah · 06 Eylül 2017

ŞİİR KOKAR BU SOKAKLAR

İslenmiş gözyaşlarından
Şiir kokar bu sokaklar
O yüzden mahzundur kaldırım taşları
Hayatın boşluğunda kaybolmuş insanların
Alın teridir aşları
Bedenler hayat bulurken topraktan
Zamanı gelenler toprağa koyarlar sessizce başlarını

Önce ağaran saçlar dökülür
Sonbahara yapraklar gibi
Sonra her uzuv bir, bir terk eder
Yoksulluğun ağırlığına boyunlar bükülür
Her kes bir bedel öder
İyiler karşılığını bir gün alır
Kötülerin gözleri hep ardında
Akılları başkalarında kalır

Kimleri yaşarlar boğazda
Büyük bir kesimse hep dar boğazda
Hayat bu
Bozulanlar istisna
Kalplerdeki duyguların pusulası
Hep sonsuzluğu gösterir
Aşkın merkezidir sılası
Yolu aşk yolu
Gıdası sevgidir
Zamanın öldüğü
Bir mücadelenin yaşandığı
Anıların sükûtudur sokaklar
Her sabah ve akşam
Mücadele ederken ağarır şakaklar
Sessizce doğup ölürken
Çılgılık, çığıla feryadıyla insanlık ölür

Gündüzün anılarını
Geceler şefkatle saklar
Vefalı yürekler gibi
Ve insanın hayatı bir şiir olur
Kırık gönüllerde yeni hayaller doğar
Gerçekleşemeyenlerse ölür

19-09-2014

Şair, Burhan AKSU